SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 17/2011-55

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 13. apríla 2011 v senáte zloženom z predsedu Petra Brňáka, zo sudkyne Marianny Mochnáčovej a sudcu Milana Ľalíka vo veci sťažnosti J. H. a P. H., R., zastúpených advokátom JUDr. D. D., P., vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Skalica v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C/25/2008 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo J. H. a P. H. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Skalica v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C/25/2008 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Skalica p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C/25/2008 konal bez zbytočných prieťahov.

3. J. H. a P. H. p r i z n á v a finančné zadosťučinenie obidvom v sume po 12 000 € (slovom dvanásťtisíc eur), ktoré j e Okresný súd Skalica p o v i n n ý zaplatiť im obidvom do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Skalica j e p o v i n n ý uhradiť J. H. a P. H. trovy právneho zastúpenia v sume 303,31 € (slovom tristotri eur a tridsaťjeden centov) na účet ich právneho zástupcu JUDr. D. D., P., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 17/2010-22 z 27. januára 2011 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť J. H. a P. H. (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietali porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Skalica (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C/25/2008 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Zo sťažnosti a z predložených príloh vyplýva, že sťažovatelia 12. decembra 1994 podali na Okresnom súde Senica (ďalej len „súd“) „návrh o určenie hraníc nehnuteľnosti a odstránenie závadného stavu“, pričom 2. júla 1998 Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) rozhodol o právomoci okresného súdu na prerokovanie veci. Od podania žalobného návrhu na súd vrátane postúpenia veci najvyšším súdom na okresný súd vec nie je právoplatne skončená. Po uvedení chronológie jednotlivých vo veci vykonaných úkonov zo strany súdu a okresného súdu a prehľadu ich činnosti za uplynulé obdobie sťažovatelia v podanej sťažnosti poukázali na to, že „Konanie vo veci trvá na Okresnom

súde Senica a Skalica celkovo 16 rokov a doposiaľ nebolo právoplatne ukončené. Konanie možno označiť za neefektívne, nehospodárne a poznačené zbytočnými prieťahmi ako celok. Aj keď jeho priebeh od podania návrhu sa vzhľadom na uskutočnené úkony javí ako relatívne plynulý, množstvo vykonávaných úkonov, uskutočnených pojednávaní a opakovane vypočúvanie svedkov, ako aj vykonané znalecké dokazovanie s tým, že bolo ustanovených už 10 znalcov v tejto veci preukazuje, že konanie je poznamenané zbytočnými prieťahmi.“.

3. Sťažovatelia na základe uvedeného navrhli ústavnému súdu, aby nálezom takto rozhodol:

„1. Okresný súd v Skalici v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C/25/2008 porušil práva J. H. a P. H. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, ako aj právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru...

2. Okresnému súdu v Skalici v konaní vedenom... 3 C/25/2008 prikazuje konať bez zbytočných prieťahov.

3. J. H. a P. H. priznáva každému primerané finančné zadosťučinenie v sume 16 000 €...

4. Okresný súd v Skalici je povinný zaplatiť... všetky trovy konania a právneho zastúpenia...“

4. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania. Za okresný súd jeho predseda listami sp. zn. Spr. 1531/2010 z 8. decembra 2010 a zo 14. marca 2011 a právny zástupca sťažovateľov zaujal stanovisko k uvedenému vyjadreniu okresného súdu listom z 30. marca 2011.

4.1 Predseda okresného súdu okrem uvedenia chronológie úkonov vo veci vo svojom vyjadrení zdôraznil náročnosť vykonávaného znaleckého dokazovania, aj v dôsledku ktorého vec nie je dosiaľ právoplatne skončená: *„Konanie nie je stále skončené, nie je to však nečinnosťou súdu, čo je zrejmé aj z vykonávania úkonov v krátkom časovom odstupe podľa chronologického prehľadu... Dĺžka konania je spôsobená predmetom konania, ktorým je ochrana vlastníckeho práva... Keďže sa jedná o nehnuteľnosti a návrhom navrhovatelia žiadali určiť, kadiaľ vedie hranica medzi ich nehnuteľnosťami a súd*

nedisponuje takými odbornými vedomosťami, aby mohol túto otázku vyriešiť sám, bolo potrebné vo veci vykonať znalecké dokazovanie znalcami z príslušných odborov a odvetví, pričom zo znaleckých posudkov je tiež zrejmé, že sa jedná o zložitú vec nielen z hľadiska právneho, ale aj časovo náročného pri získavaní podkladov k vypracovaniu toho ktorého znaleckého posudku, čo tiež ovplyvňuje dĺžku súdneho konania. K dĺžke konania prispeli aj námietky účastníkov voči osobám jednotlivých znalcov, čo je tiež zrejmé z prehľadu úkonov súdu a prejavov účastníkov v ňom zachytených. Znalecké posudky sa značne odlišovali v záveroch..., čo vyvolávalo potrebu ďalšieho znaleckého dokazovania, vykonávaného buď na návrh účastníka alebo vyplývajúce z potreby súdu riešiť rozporné znalecké posudky a z toho plynúce nejednoznačné závery pre rozhodnutie o návrhu." Vzhľadom na už uvedené skutočnosti zdôraznil neopodstatnenosť podanej sťažnosti na ústavnom súde, keďže *„... sa nejedná o prieťahy súdu v konaní ..."*.

4.2 Právny zástupca sťažovateľov v stanovisku z 30. marca 2011, ktorým reagoval na vyjadrenie predsedu okresného súdu, potvrdil prieťahy v konaní okresného súdu a s poukazom na rozhodovaciu činnosť ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva dôvodil tým, že *„1/... navrhovatelia preukázali naliehavý právny záujem v danej veci, čo potvrdil aj Krajský súd v Trnave, takisto v danom prípade nemôžeme hovoriť o zložitosti veci, pretože existuje nespočetné množstvo judikátov ohľadom vlastníckeho práva a o určovaní hraníc medzi pozemkami... a návrhy tohto typu tvoria štandartnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov a samo osebe dĺžka 17-tich rokoch konania, nemôže ospravedlniť ani to, keby vec bola z hľadiska právnej alebo skutkovej stránky zložitá...*

2/ ... navrhovatelia sa vždy zúčastňovali pojednávaní za účelom rýchleho skončenia veci, na výzvy Okresného súdu skalica reagovali v určených lehotách a sťažnosťami podanými predsedovi súdu sa domáhali odstránenia prieťahov v konaní.

3/ ... konanie možno označiť za neefektívne, nehospodárne poznačené zbytočnými prieťahmi v konaní ako celok. Aj keď sa priebeh od podania návrhu javí na uskutočnené úkony ako relatívne plynulý, množstvo vykonávaných úkonov, uskutočnených pojednávaní, vykonané znalecké dokazovanie a čakanie po toľkých rokoch na rozhodnutie ROEpu vo veci preukazuje, že konanie je poznačené zbytočnými prieťahmi.".

5. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou namietaného porušenia práv – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných na meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, resp. v primeranej lehote (I. ÚS 40/02, I. ÚS 41/03, I. ÚS 65/04).

II.

6. Zo sťažnosti a z jej príloh, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu okresného súdu sp. zn. 3 C/25/2008 ústavný súd zistil:

Sťažovatelia 12. decembra 1994 podali na súde žalobu o určenie hranice nehnuteľnosti, ktorá bola zaevidovaná najskôr pod sp. zn. Nc 1870/94 a neskôr pod sp. zn. 9 C 23/1995. Súd vykonal vo veci tieto úkony:

- 10. januára a 27. januára 1995 súd vyzval právneho zástupcu navrhovateľov na odstránenie nedostatkov podania,
- 23. marca 1995 súd vyzval právneho zástupcu navrhovateľov na doplnenie žalobného návrhu zaslaním písomných podkladov,
- 20. marca 1995 bola súdu doručená žiadosť navrhovateľov o nariadenie termínu pojednávania,
- 27. marca 1995 bola súdu doručená žiadosť navrhovateľov o nariadenie termínu pojednávania,
- 11. apríla 1995 súd nariadil termín pojednávania na 3. máj 1995,
- 24., 25., 26. a 27. apríla 1995 boli súdu doručené vyjadrenia odporcov k návrhu a vyjadrenia dožiadaných štátnych orgánov,
- 3. mája 1995 sa uskutočnilo pojednávanie súdu vo veci,

- 24. mája 1995 sa uskutočnilo pojednávanie súdu vo veci, po výsluchu svedkov bolo odročené na neurčito,

- 1. júna 1995 bola sudkyňou súdu vypočutá odporkyňa v 3. rade v psychiatrickej liečebni,

- 12. júna 1995 súd nariadil vo veci znalecké dokazovanie,

- 10. júla 1995 súdom ustanovený znalec Ing. H. požiadal súd o predĺženie lehoty na vypracovanie znaleckého posudku zo zdravotných dôvodov,

- 1. augusta 1995 súdom ustanovený znalec požiadal o zbavenie povinnosti podať znalecký posudok vo veci z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu,

- 3. augusta 1995 súd ustanovil ďalšieho znalca, a to Ing. J. K.,

- 24. augusta 1995 súdom ustanovený znalec Ing. K. požiadal súd o zbavenie povinnosti vykonať znalecké dokazovanie zo zdravotných dôvodov,

- 16. októbra 1995 súd vyzval ustanoveného znalca Ing. K. na vyjadrenie sa k predpokladanému času trvania práceneschopnosti,

- 31. októbra 1995 bolo súdu doručené písomné vyjadrenie ustanoveného znalca Ing. K., ktorým oznámil svoju trvalú zdravotnú indispozíciu na vykonanie znaleckého dokazovania v predmetnej veci,

- 7. novembra 1995 súd nariadil termín pojednávania vo veci na 10. november 1995 z naliehavého úradného záujmu,

- 10. novembra 1995 súd prerušil konanie vo veci z dôvodu neukončeného dedičského konania po odporcovi F. M.,

- v dňoch 4. januára, 26. januára 1996, 22. februára 1996, 10. mája 1996 a 4. novembra 1996 vyzval súd Notársky úrad JUDr. E. D. na oznámenie ukončenia dedičského konania,

- 16. septembra 1996 a 2. decembra 1996 právny zástupca navrhovateľov požiadal súd o pokračovanie v konaní,

- 5. februára 1997 súd pokračoval v konaní a ustanovil ďalšieho znalca Ing. M.,

- 30. apríla 1997 súd rozhodol o ustanovení ďalšieho znalca Ing. M. M.,

- 27. mája 1997 súd zaslal spisový materiál znalcovi Ing. M. M.,

- 26. augusta 1997 bol súdu doručený vypracovaný znalecký posudok znalcom Ing. M. M.,

- 16. októbra 1997 sa uskutočnila obhliadka nehnuteľnosti na mieste, bola spísaná zápisnica na mieste,

- 17. novembra 1997 bolo súdu doručené podanie právneho zástupcu navrhovateľov, ktorým žiadal o rozšírenie návrhu,

- 25. novembra 1997 bola súdu doručená správa z Obecného úradu v R. o úmrtí J. M.,

- 4. decembra 1997 súd uskutočnil pojednávanie vo veci, rozhodol o zastavení konania vo vzťahu k odporcom v I. rade a III. až VII. rade, pripustil rozšírenie žaloby o sumu 17 000 Sk,

8. januára 1998 sa na súde uskutočnilo pojednávanie, na ktorom rozhodol o zastavení konania a vec postúpil Okresnému úradu v Skalici,

- 2. júla 1998 najvyšší súdu rozhodol o právomoci okresného súdu,

- 22. októbra 1998 okresný súd nariadil termín pojednávania vo veci na 25. november 1998,

- 20. novembra 1998 okresný súd zrušil nariadený termín pojednávania a odročil vec na neurčito,

- 1. decembra 1998 okresný súd nariadil termín pojednávania na 16. december 1998,

- 16. decembra 1998 okresný súd uskutočnil pojednávanie vo veci a následne vec odročil na neurčito,

- 11. januára 1999 okresný súd ustanovil ďalšieho znalca Ing. P. J.,

- 2. februára 1999 bola okresnému súdu doručená žiadosť znalca o zloženie preddavku,

- 12. februára 1999 okresný súd rozhodol o poskytnutí preddavku znalcovi Ing. J.,

- 19. mája 1999 bol okresnému súdu doručený znalecký posudok znalca Ing. J.,

- 21. mája 1999 okresný súd nariadil termín pojednávania vo veci na 11. jún 1999,

- 11. júna, 9. júla a 12. júla 1999 boli na okresnom súde uskutočnené pojednávania vo veci a bolo vyhlásené rozhodnutie okresného súdu o žalobe,

- 13. augusta 1999 rozhodla predsedníčka okresného súdu o predĺžení lehoty na písomné vypracovanie rozhodnutia,

- 8. septembra 1999 okresný súd doručoval rozhodnutie,

- 24. septembra 1999 bolo okresnému súdu doručené odvolanie proti rozhodnutiu súdu,

- 21. decembra 1999 bol spisový materiál predložený Krajskému súdu v Trnave (ďalej aj „krajský súd“) na rozhodnutie o podanom odvolaní,

- 15. februára 2000 Krajský súd v Trnave rozhodol o podanom odvolaní, rozhodnutie okresného súdu zrušil,

- 9. marca 2000 bol okresnému súdu doručený spisový materiál z Krajského súdu v Trnave,

- 13. marca 2000 bolo doručované rozhodnutie Krajského súdu v Trnave a výzva okresného súdu na opravu žalobného návrhu,

- 28. marca 2000 bol okresnému súdu doručený upravený petit žalobného návrhu,

- 11. apríla 2000 okresný súd nariadil termín pojednávania na 4. máj 2000,

- 25. apríla 2000 okresný súd nariadil nový termín pojednávania na 11. máj 2000 z dôvodu ospravedlnenia sa právneho zástupcu odporcu,

- 11. mája 2000 sa na okresnom súde uskutočnilo pojednávanie vo veci, následne bolo odročené na neurčito pre účely znaleckého dokazovania,

- 15. mája 2000 okresný súd ustanovil ďalšieho znalca Ing. O. P.,

- 14. júna 2000 okresnému súdu boli doručené námietky proti ďalšiemu znaleckému dokazovaniu právnym zástupcom odporcu,

- 15. júna 2000 okresnému súdu bolo doručené odvolanie právneho zástupcu navrhovateľov proti povinnosti zložiť preddavok na trovy dokazovania,

- 23. júna 2000 okresnému súdu boli doručené námietky právneho zástupcu navrhovateľov proti ďalšiemu znaleckému dokazovaniu,

- 29. júna 2000 spis okresného súdu bol predložený Krajskému súdu v Trnave,

- 21. júla 2000 Krajský súd v Trnave rozhodol o zmene prvostupňového rozhodnutia okresného súdu,

- 31. júla 2000 spisový materiál spolu s rozhodnutím krajského súdu bol doručený na okresný súd,

- 3. novembra 2000 sa na okresnom súde uskutočnilo pojednávanie vo veci, bola nariadená obhliadka na mieste nehnuteľnosti na 27. november 2000,

- 24. novembra 2000 okresný súd oznámil zrušenie termínu obhliadky na mieste,

- 11. decembra 2000 okresný súd oznámil nový termín obhliadky na mieste nehnuteľnosti na 11. január 2001,

- 11. januára 2001 okresný súd vykonal dokazovanie ohliadkou nehnuteľnosti na mieste,

- 25. januára 2001 okresný súd uskutočnil pojednávanie vo veci, nariadil dokazovanie kartografickým ústavom,

- 5. apríla 2001 okresný súd ustanovil znalca z odboru kartografie Ing. L. G.,

- 27. apríla 2001 bolo okresnému súdu doručené nesúhlasné stanovisko právneho zástupcu navrhovateľov k znaleckému dokazovaniu z odboru kartografie Ing. G.,

- 7. mája 2001 okresný súd nariadil termín pojednávania na 1. jún 2001 a vyžiadal si písomné podklady formou dožiadaní,

- 1. júna 2001 sa na okresnom súde konalo pojednávanie vo veci,

- 10. augusta 2001 okresný súd nariadil termín pojednávania na 12. október 2001,

- 12. októbra 2001 sa na okresnom súde konalo pojednávanie vo veci,

- 28. januára 2002 nariadil okresný súd termín pojednávania vo veci na 8. február 2002,

- 8. februára 2002 sa na okresnom súde konalo pojednávanie vo veci, okresný súd rozhodol uznesením o zamietnutí návrhu na vykonanie dôkazu CD predloženým navrhovateľmi na pojednávaní, následne bolo odročené na neurčito,

- 10. apríla 2002 bolo okresnému súdu doručené odvolanie právneho zástupcu navrhovateľov,

- 17. apríla 2002 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie právneho zástupcu odporcu,

- 25. apríla 2002 bol spisový materiál spolu s prekladacou správou predložený na Krajský súd v Trnave,

- 28. júna 2002 krajský súd rozhodol o zrušení prvostupňového rozhodnutia okresného súdu a vrátení veci na ďalšie konanie,

- 9. augusta 2002 bolo uznesenie krajského súdu doručené na okresný súd,

- 19. novembra 2002 okresný súd doručoval uznesenie krajského súdu a vyzval navrhovateľa na označenie programu na vykonanie dôkazu na CD nosiči,

- 13. januára 2003 okresný súd opakoval svoju výzvu,

- 27. januára 2003 bolo okresnému súdu doručené písomné vyjadrenie právneho zástupcu navrhovateľa k možnosti vykonania dôkazu na CD nosiči,

- 4. apríla 2003 okresný súd opätovne vyzval právneho zástupcu navrhovateľov na doplnenie petitu žaloby,

- 11. apríla 2003 bola okresnému súdu prostredníctvom najvyššieho súdu doručená sťažnosť navrhovateľov na prieťahy v konaní,

- 24. apríla 2003 bolo okresnému súdu doručené podanie právneho zástupcu navrhovateľov, ktorým doplnil petit žalobného návrhu v zmysle pokynu súdu,

- 5. júna 2003 predseda okresného súdu odpovedal na sťažnosť na prieťahy v konaní okresného súdu,

- 11. júla 2003 okresný súd nariadil termín pojednávania na 24. júl 2003,

- 24. júla 2003 bol okresným súdom nariadený termín pojednávania zrušený,

- 11. septembra 2003 bolo uskutočnené pojednávanie okresného súdu, bol vyhlásený rozsudok, žaloba bola zamietnutá,

- 2. marca 2004 bolo okresnému súdu doručené odvolanie odporcu,

- 26. marca 2004 bolo okresnému súdu doručené odvolanie navrhovateľov,

- 31. marca 2004 bol spisový materiál doručený na krajský súd,

- 29. júna 2004 krajský súd rozhodol, zrušil prvostupňové rozhodnutie okresného súdu,

- 22. júla 2004 bolo rozhodnutie krajského súdu doručené na okresný súd,

- 18. apríla 2005 okresný súd nariadil termín pojednávania na 4. máj 2005,

- 4. mája 2005 sa na okresnom súde konalo pojednávanie pre účely realizácie dôkazu na CD nosiči, realizácia dôkazu bola neúspešná, pojednávanie bolo odročené na neurčito,

- v období od 4. mája 2005 do 12. septembra 2005 okresný súd skúmal a zabezpečoval podmienky realizácie dôkazu na CD nosiči,

- 12. septembra 2005 okresný súd nariadil termín pojednávania na 27. september 2005,

- 27. septembra 2005 a 28. septembra 2005 bolo uskutočnené pojednávanie vo veci, následne bolo odročené pre účely znaleckého dokazovania z odboru geodézie a kartografie,

- 30. novembra 2005 okresný súd doručoval V. v B. (ďalej aj „ústav“) spisový materiál,

- 10. januára 2006 bola okresnému súdu doručená žiadosť ústavu o predĺženie lehoty na vypracovanie znaleckého posudku,

- 28. februára 2006 V. v B. vypracoval znalecký posudok,

- 8. marca 2006 bol znalecký posudok ústavu doručený okresnému súdu,

- 13. novembra 2006 okresný súd nariadil termín pojednávania na 12. december 2006,

- 12. decembra 2006 sa na okresnom súde uskutočnilo pojednávanie vo veci, bolo odročené na neurčito pre účely vypracovania geometrického plánu,

- 14. decembra 2006 okresný súd ustanovil V. v B. pre účely vypracovania geometrického plánu,

- 9. marca 2007 okresný súd zaslal ústavu spisový materiál na vypracovanie znaleckej úlohy,

- 15. mája 2007 bol spisový materiál doručený ústavu,

- 6. septembra 2007 bol okresnému súdu doručený spisový materiál bez vypracovania znaleckého posudku,

- 13. mája 2008 okresný súd ustanovil znalca z odboru geodézie a kartografie Ing. J. V.,

- 5. decembra 2008 znalec Ing. J. V. požiadal o jednoznačné stanovenie úloh pre znalca, podmienky výkonu znaleckej činnosti, poskytnutie zálohy a upravenie ďalších podmienok,

- 5. februára 2009 okresný súd urgoval vypracovanie znaleckého posudku znalcom,

- 22. apríla 2009 okresný súd rozhodol o uložení poriadkovej pokuty znalcovi,

- 18. mája 2009 bolo okresnému súdu doručené odvolanie znalca,

- 1. júna 2009 bol spisový materiál predložený na krajský súd,

- 26. augusta 2009 krajský súd rozhodol o odmietnutí odvolania znalca Ing. V.,

- 8. septembra 2009 bol spisový materiál vrátený na okresný súd,

- 6. novembra 2009 okresný súd nariadil termín pojednávania na 9. december 2009,

- 9. decembra 2009 sa uskutočnilo pojednávanie okresného súdu, následne bolo odročené na neurčito z dôvodu pokračovania v znaleckom dokazovaní Ing. V.,

- 11. februára 2010 okresný súd ustanovil ďalšieho znalca Ing. R. W. z dôvodu nespolupráce Ing. V. so súdom,

- 22. apríla 2010 okresný súd zaslal spisový materiál znalcovi Ing. W.,

- 28. júla 2010 okresný súd urgoval vypracovanie znaleckého posudku,

- 6. augusta 2010 znalec Ing. W. požiadal o predĺženie lehoty na vypracovanie znaleckého posudku,

- 17. augusta 2010 okresný súd rozhodol o predĺžení lehoty na vypracovanie znaleckého posudku,

- 28. novembra 2010 okresným súdom ustanovený znalec Ing. W. vypracoval znalecký posudok,

- 2. decembra 2010 bol znalecký posudok doručený okresnému súdu,

8. decembra 2010 okresný súd nariadil termín pojednávania vo veci na 16. február 2011,

- 16. februára 2011 sa uskutočnilo pojednávanie okresného súdu, následne bolo odročené na neurčito z dôvodu rozhodnutia o pripustení, resp. nepripustení zmeny návrhu a pre účely vyžiadania správy podľa návrhu právneho zástupcu odporcu.

III.

7. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Sťažovatelia sa svojou sťažnosťou domáhali vyslovenia porušenia základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, ako aj porušenia práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, v zmysle ktorého každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

9. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza

osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 220/04, IV. ÚS 365/04).

10. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z § 6 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších zmien (ďalej aj „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Sudca je podľa § 117 ods. 1 OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Ďalšia významná povinnosť pre sudcu vyplýva z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa pojednávanie odročuje, predseda senátu alebo samosudca spravidla oznámi deň, kedy sa bude konať nové pojednávanie.

11. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prieťahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04) ústavný súd zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu prerokúvanej veci.

11.1 Pokiaľ ide o kritérium právna a faktická zložitosť veci, predmetom konania vedeného okresným súdom je občianskoprávny spor spočívajúci v rozhodovaní o určení hranice nehnuteľnosti, ktorý začal podaním žaloby na súde 12. decembra 1994 sťažovateľmi. Vychádzajúc predovšetkým z obsahu spisu okresného súdu v napadnutom

konaní a jeho postupu s prihliadnutím na nutnosť znaleckého dokazovania možno napadnuté konanie považovať po skutkovej stránke za zložitejšie a v tomto smere je možné súhlasiť s názorom okresného súdu vyjadreným v liste jeho predsedu zo 14. marca 2011: *„Keďže sa jedná o nehnuteľnosti a návrhom navrhovatelia žiadali určiť, kadiaľ vedie hranica medzi ich nehnuteľnosťami a súd nedisponuje takými odbornými vedomosťami, aby mohol túto otázku vyriešiť sám, bolo potrebné vo veci vykonať znalecké dokazovanie...“* Samotnú skutkovú náročnosť však nemožno dávať do súvislosti s pretrvávajúcou neefektívnou činnosťou okresného súdu v napadnutom konaní. Po právnej stránke ide o vec, ktorá patrí k štandardnej agende všeobecných súdov, ktorá je aj podporne ustálená množstvom predošlých rozhodnutí súdov ako k tomu aj poznamenali samotní sťažovatelia: *„... existuje nespočetné množstvo judikátov ohľadom vlastníckeho práva a o určovaní hraníc medzi pozemkami... a návrhy tohto typu tvoria štandartnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov a samo osebe dĺžka 17-tich rokoch konania, nemôže ospravedlniť ani to, keby vec bola... zložitá.“*

11.2 Správanie účastníka konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru). Ústavný súd pri preskúmaní spisu nezistil podstatnú okolnosť, ktorou by sťažovatelia prispeli k zbytočným prieťahom v konaní, práve naopak, promptne reagovali na pokyny okresného súdu súvisiace napr. s doplnením žalobného návrhu, so zložením preddavkov na trovy znaleckého dokazovania, taktiež sami predkladali návrhy a aktívne vystupovali v konaní, ako keď svojimi podaniami z 20. marca 1995, 27. marca 1995, 16. septembra 1996 a 2. decembra 1996 urgovali už postup v konaní súdu a osobitnou sťažnosťou na prieťahy doručenou 11. apríla 2003 predsedovi okresného súdu sa dožadovali promptného postupu okresného súdu v napadnutom konaní. Predseda okresného súdu sa vo svojom písomnom vyjadrení zo 17. mája 2010 k podanej sťažnosti obmedzil iba na upovedomenie o nariadení ďalšieho znaleckého dokazovania a po jeho ukončení o nariadení ďalšieho pojednávania súdu *„Po vypracovaní znaleckého posudku bude vo veci ihneď vytýčené pojednávanie.“*.

11.3 Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), bol postup samotného okresného súdu. Pri skúmaní skutočnosti, či v dôsledku jeho postupu došlo k porušeniu uvedeného základného práva, ústavný súd zistil, že to tak je, a to napriek tomu, že plynulému postupu nebránila žiadna zákonná prekážka v konaní (II. ÚS 3/00, III. ÚS 46/04). Ústavný súd zároveň pri posudzovaní prihliadal aj na § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Vychádzajúc z predloženej sťažnosti a pripojených dokumentov, ako aj zo stanovísk účastníkov konania a na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu, ústavný súd konštatuje predovšetkým neefektívne správanie okresného súdu, ktoré v spojitosti s celkovou dĺžkou súdneho konania v trvaní takmer 17 rokov, z ktorej pripadá na konanie okresného súdu v napadnutom konaní doba viac ako 12 rokov, mali za následok zistenie prieťahov, pretože okresný súd nevykonával priebežne úkony smerujúce k rýchlemu odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovatelia nachádzali. Ústavný súd sa stotožnil s názorom sťažovateľov, že k zbytočným prieťahom v konaní došlo, aj keď v predmetnej veci okresný súd určité úkony vykonal. Okresný súd však vzhľadom na celkovú dĺžku konania nekonal sústredene a efektívne, teda nezvolil si taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa sťažovatelia obrátili na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Z dosiaľ vykonaných úkonov súdu vyplýva, že okresný súd ich z hľadiska celkového času vykonával nesústredene a neefektívne, a to najmä pri znaleckom dokazovaní, ktoré je/bude potrebné na jeho konečné rozhodnutie vo veci. S ohľadom na to, že znalecké dokazovanie bolo v napadnutom konaní nariadené súdom už 12. júna 1995 a ku dňu doručenia sťažnosti ústavnému súdu pribral súd a okresný súd do konania až deviatich znalcov vrátane V. v B. a po poslednom pojednávaní uskutočnenom 16. februára 2011 okresný súd opätovne odročil pojednávanie na neurčito z dôvodu ďalšieho odborného skúmania podkladov pre rozhodnutie, ako aj s prihliadnutím na zdĺhavú komunikáciu okresného súdu so znalcami napr. pri odovzdávaní súdneho spisu znalcom poštovou prepravou a prostredníctvom dožiadaného súdu, nedostatočne formulovanými otázkami pre znalca a stanovení obsahu a rozsahu jeho činnosti (ako to bolo napr. pri Ing. V.), ako aj tolerovaním viacerých období nečinnosti ustanoveného znalca (ako to bolo napr. pri V. v B., ktorý v druhom prípade

spisový materiál vrátil bez vypracovania znaleckého posudku, resp. jeho doplnenia), nemožno považovať za sústredenú činnosť okresného súdu v konaní pri vykonávaní znaleckého dokazovania. Ústavný súd zdôrazňuje, že znalecké skúmanie v predmetnej právnej veci sťažovateľov trvá v podstate rovnako dlhú dobu ako samotné namietané konanie pred súdmi prvej inštancie, pričom okresný súd má k dispozícii niekoľko znaleckých posudkov vrátane výsluchov znalcov na pojednávaniach súdu, ktoré sú/môžu byť podkladom pre jeho rozhodnutie, pričom na efektívnosť vykonávaného znaleckého dokazovania poukazovali aj samotní sťažovatelia, ako aj odporcovia/odporca napr. v podaniach zo 14. júna 2000 a 23. júna 2000, v ktorých súhlasne brojili proti ďalšiemu nariadenému znaleckému dokazovaniu Ing. O. P., a k málo produktívnej komunikácii so znalcami dochádzalo už v postupe súdu, ktorý potrebu znaleckého skúmania a možnosti jej realizácie znalcom vopred neprekonzultoval (ako to bolo pri Ing. H. a Ing. K.). Neefektívna činnosť okresného súdu sa ďalej prejavovala napr. aj v technickom zabezpečovaní dôkazu na CD nosiči, ktorý na pojednávaní uskutočnenom 8. februára 2002 okresný súd najprv zamietol a následne z dôvodu zrušenia svojho rozhodnutia krajským súdom pristúpil k zabezpečovaniu podmienok výkonu jeho realizácie, ku ktorej došlo až na pojednávaní okresného súdu v dňoch 27. a 28. septembra 2005, ako aj opakovaním vykonaných dôkazov, napr. obhliadkou predmetu konania priamo na mieste, ktorá sa po prvýkrát uskutočnila 16. októbra 1997 a opakovane 11. januára 2001. Ústavný súd k uvedeným zisteniam dodáva, že z pohľadu konečného rozhodnutia vo veci málo efektívna činnosť okresného súdu až jeho neschopnosť z časového hľadiska hospodárne a plynule pokračovať v konaní aj účelným a komplexným znaleckým dokazovaním a aj ďalšími Občianskeho súdneho poriadku predpokladanými dôkaznými prostriedkami a toto ukončiť kvalifikovaným rozhodnutím, charakterizuje konanie vedené na okresnom súde pod sp. zn. 3 C/25/2008 ako celok. Na uvedenom konštatovaní ústavného súdu nemení nič ani jeho zistenie, že súdy zúčastnené na rozhodovaní v napadnutom konaní vykonali spolu 20 pojednávaní, pribrali celkovo 9 znalcov z odboru geodézie a kartografie stále s novými ďalšími úlohami, ako aj skutočnosť, že okresný súd dvakrát aj v merite veci rozhodol, pričom v obidvoch prípadoch bolo jeho rozhodnutie nadriadeným krajským súdom, ako súdom odvolacím zrušené a vec bola vrátená na opätovné konanie a rozhodnutie.

12. K tvrdeniu odporcu (bod 4.1), podľa ktorého prieťahy v konaní boli/sú determinované *„... predmetom konania, ktorým je ochrana vlastníckeho práva... o ktorom navrhovatelia tvrdia, že im do neho zasahuje odporca... a návrhom navrhovatelia žiadali určiť, kadiaľ vedie hranica medzi ich nehnuteľnosťami a súd nedisponuje takými odbornými vedomosťami, aby mohol túto otázku vyriešiť sám, bolo potrebné vo veci vykonať znalecké dokazovanie znalcami z príslušných odborov a odvetví, pričom... sa jedná o zložitú vec nielen z hľadiska právneho, ale aj časovo náročného pri získavaní podkladov k vypracovaniu toho ktorého znaleckého posudku... "*, ústavný súd uvádza, že podľa § 8 zákona č. 36/1967 Zb. o znalcoch a tlmočníkoch v znení neskorších predpisov (účinného do 31. augusta 2004) sú znalci povinní vykonávať znaleckú činnosť riadne a v určenej lehote. V zmysle § 17 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 263/1996 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon č. 36/1967 Zb. o znalcoch a tlmočníkoch v znení neskorších predpisov, pri vyžiadaní znaleckého alebo tlmočníckeho úkonu štátny orgán v medziach ustanovených zákonom uloží znalcovi alebo tlmočníkovi lehotu, v ktorej má úkon vykonať. Pred uložením lehoty podľa okolností treba so znalcom alebo s tlmočníkom prerokovať, či môže v požadovanej lehote úkon vykonať. Obdobne zákon č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov účinný od 1. septembra 2004 (ďalej len „zákon o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch") v § 16 ods. 2 písm. b) ukladá znalcovi povinnosť vykonávať znaleckú činnosť riadne a v určenej lehote. Okresný súd ako zadávateľ mal podľa § 16 ods. 4 zákona o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch pred vykonaním úkonu znaleckej činnosti prekonzultovať so znalcom znalecké otázky, prerokovať uplatnenie nároku na preddavok podľa § 2 ods. 6 písm. a) a možnosti znalca vykonať úkon znaleckej činnosti v požadovanej lehote. Z uvedeného vyplýva, že okresný súd nevyužil možnosti, ktorými mu zákon umožňoval odstránenie prieťahov v konaní.

13. Ústavný súd už iba pripomína, že nedostatočné personálne obsadenie súdu, nadmerné množstvo vecí či iné prekážky nesubjektívnej povahy mohli len dočasne a v obmedzenej miere ospravedlniť vzniknuté prieťahy, aj to len v tom prípade, ak sa na ten účel prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie, a teda

vykonanie spravodlivosti bez zbytočných prieťahov. I keď nie všetky nástroje na vyriešenie tzv. objektívnych okolností sa nachádzajú v dispozičnej sfére vedenia súdu či konajúceho sudcu, nemožno systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti pripisovať na ťarchu účastníkov súdneho konania a mieru ich práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy oslabiť poukázaním na dlhodobo obmedzené personálne kapacity príslušných súdov (m. m. I. ÚS 119/03). Okrem uvedeného ústavný súd zvýrazňuje, že pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, posudzoval postup súdu, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou/nečinnosťou alebo postupom konkrétneho sudcu vybavujúceho danú vec.

14. Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že doterajším postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C/25/2008 došlo k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

15. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľke ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prieťahov.

16. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie. Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu. Sťažovatelia žiadali priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume po 16 000 € z dôvodov uvedených v sťažnosti. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje

poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

17. Podľa názoru ústavného súdu prichádza v tomto prípade do úvahy priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu. Vzhľadom na doterajšiu celkovú dĺžku konania pred súdom a okresným súdom v trvaní takmer 17 rokov, berúc do úvahy konkrétne okolnosti prípadu, ako sú najmä význam uplatňovaného nároku pre sťažovateľov, celkovo neefektívny postup okresného súdu pri vykonávaní znaleckého dokazovania, čo sa v konečnom dôsledku prejavilo aj v trovách znaleckého dokazovania, ako aj zdĺhavým výkonom, napr. dôkazu na CD nosiči, ktorého podmienky okresný súd zabezpečoval tri roky, a opakovaním už vykonaných dôkazov, napr. obhliadkou predmetu konania priamo na mieste s prihliadnutím na skutočnosť, že konanie vo veci nebolo do rozhodnutia ústavného súdu právoplatne skončené, ústavný súd považoval priznanie sumy po 12 000 € obidvom sťažovateľom za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde. Vychádzal pri tom zo skutočnosti, že konanie na okresnom súde trvá od 2. júla 1998, keď o jeho právomoci na konanie rozhodol najvyšší súd v celkovej dobe presahujúcej 12 rokov konania. Z týchto dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku v bode 3 tohto nálezu.

18. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Sťažovatelia boli vo veci úspešní, a preto bolo potrebné rozhodnúť o úhrade trov konania okresným súdom. Ústavný súd priznal sťažovateľom trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom pozostávajúce z odmeny advokáta za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2010 (prevzatie a príprava zastupovania a písomné podanie sťažnosti ústavnému súdu). Vychádzal pritom z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb

v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Podľa § 11 ods. 2 v spojení s § 3 ods. 1 vyhlášky je odmena advokáta (základná tarifa) v konaní pred ústavným súdom za jeden úkon právnej služby vykonaný v roku 2010 1/6 z výpočtového základu zo sumy 721,40 €, čo predstavuje za jeden úkon právnej služby odmenu v sume 120,23 € a 7,21 € režijný paušál. Odmena advokátovi za poskytnuté právne služby v konaní pred ústavným súdom zvýšená o daň z pridanej hodnoty (keďže advokát je jej platcom) predstavuje celkovú sumu 303,31 €. Z týchto dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto nálezu v bode 4. Ďalšími úkonmi právneho zástupcu sťažovateľov ako doplnenie podanej ústavnej sťažnosti z 22. novembra 2010 a jeho písomné vyjadrenie z 30. marca 2011 k stanovisku predsedu okresného súdu z 8. decembra 2010 a 14. marca 2011 nevyhodnotil ústavný súd ako podanie relevantné na rozhodnutie vo veci samej, a preto odmenu zaň nepriznal.

19. S poukazom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, sa pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumie jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. apríla 2011